प्रकाशदेवी f. N. pr. einer *Fürstin*.

प्रकाशन 1) Adj. *erhellend, erleuchtend.* — 2) *f. आ *das Lehren.* — 3) n. *a) das Erhellen, Beleuchten. — b) das an's Licht Bringen, zum Vorschein kommen Lassen, Manifestiren.*

*प्रकाशनवत् Adj. *erhellend, erleuchtend.*

प्रकाशनारी f. *ein öffentliches Mädchen, Hure.*

प्रकाशनीय Adj. *zu erleuchten* Comm. zu Njâjas. 3,1,47.

प्रकाशयितव्य Adj. 1) *deutlich zu machen, hervortreten zu lassen* Comm. zu Njâjas. 2,1,15. — 2) *zu offenbaren* Kâd. 2,100,15.

प्रकाशवत् 1) Adj. *hell, leuchtend, glänzend.* Nom. abstr. °वत्व n. — 2) m. Bez. *eines Fusses* Brahman's.

प्रकाशवर्ष m. N. pr. eines Dichters.

प्रकाशसंहिता f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

प्रकाशात्मक Adj. = प्रकाशात्मन् 1). Nom. abstr. °त्व n.

प्रकाशात्मन् 1) Adj. *dessen Wesen Licht ist, leuchtend.* — 2) m. *a) *die Sonne. — b)* N. pr. verschiedener Männer.

प्रकाशात्मपति und °त्मस्वामिन् m. N. pr. eines Autors.

प्रकाशानन्द m. desgl.

प्रकाशितविरुद्धता f. und °रुद्धत्व n. *eine best. Ungeschicklichkeit im Ausdruck, bei der Etwas zu Tage kommt, das im Widerspruch steht mit dem, was man sagen wollte.*

प्रकाशिता f. und °शित्व n. *das Hellsein, Helle, Licht.*

प्रकाशिन् Adj. 1) *hell, leuchtend.* — 2) *an's Licht bringend, offenbar machend.*

प्रकाशी Adv. mit कर् 1) *beleuchten, hell machen.* — 2) *veröffentlichen, allgemein bekannt machen.*

प्रकाशीकरण n. *das Erleuchten, Erhellen.*

प्रकाशीभाव m. *das Hellwerden, Morgendämmerung.*

प्रकाशेतर Adj. *unsichtbar.*

1. प्रकाश्य Adj. *an's Licht zu bringen, offenbar zu machen, zu manifestiren.*

2. प्रकाश्य n. fehlerhaft für प्राकाश्य.

प्रकाश्यता f. *das Offenbarsein.*

प्रकिरण n. *das Ausstreuen, Hinwerfen.*

प्रकीर्ण 1) Adj. s. u. 3. कर् mit प्र. — 2) *m. *a) Guilandina Bonduc* Râǵan. 9,69. — *b) Pferd* (?) Gal. — 3) n. *Allerlei, Vermischtes, Miscellanea.*

प्रकीर्णक 1) Adj. *a) zerstreut liegend, vereinzelt vorkommend. — b) vermischt, Allerlei enthaltend* Utpala zu Varâh. Bṛh. 22 (20),1. — 2) m. (*n.) *a) Fliegenwedel* MBh. 7,64,13. 8,19,43. 94,20. — *b) Haarbüschel* als *Schmuck der Pferde.* — *c) *Pferd.* — 4) n. *a) Allerlei, Vermischtes, Miscellanea. — b)* Titel eines Werkes Opp. Cat. 1. — *c) eine gerichtliche Entscheidung eines in den Gesetzbüchern nicht vorgesehenen Falles. — d) *Ausdehnung.*

प्रकीर्णकेश 1) Adj. (f. ई) *mit zerstreutem, aufgelöstem Haar* MBh. 3,173,62. Suçr. 1,106,3. Bhâg. P. 5,5,28. 7,2,30. — 2) *f. ई Bein. der Durgâ.

प्रकीर्णसंग्रह m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

प्रकीर्णाध्याय m. *ein Verschiedenes enthaltendes Kapitel*, Titel des 22sten (20sten) Adhj. in Varâh. Bṛh.

प्रकीर्तन 1) n. *das Verkünden, lautes Aussprechen, — Preisen.* — 2) f. आ *Erwähnung, Nennung.*

प्रकीर्ति f. *rühmliche Erwähnung.*

प्रकीर्य 1) *Adj. *auszustreuen.* — 2) (*m.) f. (आ) *eine best. Pflanze* Karaka 1,1. 3,8. Nach den Lexicographen *Guilandina Bonduc* und *eine Karañǵa-Art* Râǵan. 9,62. 63. 73.

प्रकुञ्च m. *ein best. Hohlmaass*, = पल Karaka 6,2.

प्रकुब्जता f. von unbekannter Bedeutung.

*प्रकुल n. *ein schöner Körper.*

प्रकूजन n. *das Aufstöhnen* Karaka 6,3.

*प्रकूटा f. in पच°.

प्रकृत 1) Adj. Partic. von 1. कर् mit प्र. — 2) *m. N. pr. eines Mannes.

प्रकृतता f. *das Begonnensein, in Ausführung Stehen.*

प्रकृतत्व n. *das in Rede Stehen.*

प्रकृति f. 1) *Voraussetzung; die ursprüngliche, natürliche Form, — Gestalt, ein solcher Zustand, Natur, Wesen, Temperament; Grundform, das Ursprüngliche, Primitive.* प्रकृत्या *a) von Natur, von Haus aus, an und für sich.* Auch प्रकृति°. — *b) in dem ursprünglichen Zustande, unverändert.* — 2) *Grundform*, so v. a. *Muster, Norm, Schema, Paradigma* (insbes. im Ritual). — 3) in der Philosophie *a) die Natur* (Gegens. *Geist*). Wird mit der Durgâ identificirt. Pl. *die materiellen Grundformen.* Âpast. 2,24,14 nach dem Comm. so v. a. *Leiber.* — *b) die acht Ursprünglichen* (अव्यक्त, महत्, अहंकार *und die fünf Elemente*), *aus denen alles Andere hervorgeht.* — 4) in der Politik *die constitutiven Elemente des Staates. a) Fürst, Minister, Festung, Reich* (*Unterthanen*), *Schatz, Heer und Bundesgenosse. — b) die vier bei einem Kriege zunächst in Betracht kommenden und acht ferner stehende Fürsten mit ihren fünf* Prakṛti (*Minister, Reich, Festung, Schatz und Heer*). — *c) die constitutiven Elemente des eigenen Staates mit Ausschluss des Fürsten. — d) Minister. — e) die Unterthanen, Bürger. — f) *Künstler, Handwerker.* — 5) in der Grammatik *Thema, Stamm, Wurzel.* — 6) Name *zweier Klassen von Metren.* — 7) *Coefficient, Multiplicator.* — 8) तृतीया प्रकृतिः *die dritte Grundform beim Menschen*, so v. a. *Eunuch.* — 9) *Sache, Geschichte* Lalit. 163,20. 179,20. 244,16. — 10) Pl. *eine best. Klasse von Göttern unter* Manu Raibhja. — 11) Titel eines Werkes Opp. Cat. 1. — 12) N. pr. eines Frauenzimmers. — Die Lexicographen kennen noch folgende Bedeutungen: योनि (*die weibliche Scham*), लिङ्ग (*das männliche Glied*), शक्ति, योषित्, परमात्मन्, *die fünf Elemente*, करण, गुह्य, ज्ञातु und मातर्.

प्रकृतिक am Ende eines adj. Comp. = प्रकृति Çaṃk. zu Bâdar. 2,1,4. Nom. abstr. °ता f. ebend.

प्रकृतिखण्ड n. Titel des 2ten *Buches* im Brahmavaivarta-Purâṇa.

प्रकृतिज्ञ Adj. *angeboren.*

प्रकृतित्व n. Nom. abstr. 1) am Ende eines adj. Comp. zu प्रकृति 1) Kap. 5,84. — 2) zu प्रकृति 2) Çulbas. 2,83.

प्रकृतिपाठ m. = धातुपाठ *Wurzelverzeichniss.*

प्रकृतिपुरुष m. 1) Du. *Natur und Geist.* — 2) *Minister.* — 3) *ein Mann wie er sein soll* Ind. St. 15,365.

प्रकृतिभव Adj. *natürlich, naturgemäss, gewöhnlich* Varâh. Bṛh. S. 30,22.

प्रकृतिभाव m. *der ursprüngliche, unveränderte Zustand* Âçv. Çr. 12,15,12.

प्रकृतिभोजन n. *gewöhnliche Kost* Karaka 1,15.

प्रकृतिमञ्जरी f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

प्रकृतिमण्डल n. *die Gesammtheit der Unterthanen, das ganze Reich.*

प्रकृतिमत् Adj. *die ursprüngliche, natürliche Form* oder *Gestalt habend, natürlich, gewöhnlich; in einer natürlichen, gewöhnlichen Stimmung seiend.*

प्रकृतिमय Adj. *sich im natürlichen Zustande befindend.*

प्रकृतिवत् Adv. *wie in der ursprünglichen Form.*

प्रकृतिष्ठ Adj. = प्रकृतिस्थ Karaka 1,18 (ed. Calc. 116,14).

प्रकृतिसंपन्न Adj. *mit einer edlen Natur ausgestattet.*